

Aranykorszak

A TÉNY-, A REMÉNY- ÉS A MEGGYŐZŐDÉSEN ALAPULÓ FOLYÓIRAT

MEGJELENIK MINDEN MÁSODIK VASÁRNAP **P 2684**

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Str. N. Filipescu 10.
Telefon 4-46.
Szerkeszti: Faluvégi D.

CLUJ-KOLOZSVÁR, 1922. DECEMBER 3.

I. ÉVFOLYAM.

I. SZÁM.

Előfizetési ár: 1 évre 25 L.
félévre 15 Lel. — Csehszlovákiaiban: egy évre 20 cK.
Magyarországon: 400 K.

B E K Ö S Z Ö N T Ő

Az emberiség jólétének és boldogságának lényeges előfeltétele: az igaz bölcsesség. A világ az elmúlt néhány év alatt rettentő szenvedések árán igen nagy ismeretnek jutott a birtokába. És most az a fontos, hogy ezt az ismeretet helyesen alkalmazzuk. Van egy igen tökéletes mérték, melyhez alkalmazkodhatni, és ha ismerjük ezt a mértéket és ahhoz megfelelően alkalmazkodunk, úgy bizonyosak lehetünk, hogy az eredmény kielégítő lesz. Mindenkinek, aki csak teheti, előjoga és kötelessége, hogy segítségére legyen embertársának a szerzett ismeretek alkalmazásában, s hogy segítségül legyen az ismeret és bölcsesség gyarapításában. Ez a segítség azonban csak akkor lehet eredményes, ha önzetlenül történik.

E folyóirat egy sajtósági és pártatlan küldetés-sel lép a nyilvánosság elé. Vetélytársai nincsenek, mert vetélytárs nélkül áll. Mindenkit, aki jóakarattal csatlakozik, szívesen látunk.

Politikája mindig az lesz, hogy ne tüzelje a gazdagot a szegény ellen, se a szegényt a gazdag ellen, osztályokat a tömegek ellen, a tömegeket az osztályok ellen, hanem azon lesz, hogy mindenkivel jól tegyen.

Semmiféle felekezetenek sem képviseljük az érdekeit, sem semmiféle pártnak vagy egyesületnek nem állunk a szolgálatában.

E folyóiratnak nem célja az anyagi haszon vagy nyereség. Az előállítási költségeken felül befolyt pénzösszeg az ismereteknek a nép között való terjesztésére lesz fordítva, hogy azoknak váljanak hasznára. Nevelési eszközül fog szolgálni, hogy tanítsa a helyes viszonyt, amely a tudomány, mezőgazdaság, munka és az igaz vallás között fennáll. E folyóirat a nép érdekében jelenik meg, hogy őket egy jobb és nemesebb életre vezesse. Célja, hogy az isteni ismeret világánál megmagyarazza a jelen idő eseményeinek igaz értelmét és hogy a gondolkodó emberek figyelmét egy áldott nap áldásaira terelje, amely közel van. Küldetése, miként a pusztában elhangzó szóznak, az Aranykorszak eljövételének a hirdetése.

A világon ma sokkal több a megtört szív, mint a világtörténelem bármelyik korszakában. Rettenetes háború sújtotta a nemzeteket, amelyek most végki-merülésig küzdenek az élettel. A háborúval karöltve jöttek különféle járványos betegségek, éhségek és társadalmi zavarok, melyeknek következtében mil-

liók szenvednek a föld különböző részein.

A megélhetési viszonyok mindenütt egyre rosszabbodnak s az élet gondjai kétségbe ejtenek sokakat. A nemzetek társadalmi, politikai és pénzügyi tekintetben a legnagyobb nyomorúságban vannak. Naponta olyan problémák merülnek fel, amelyeknek a megoldása felülmulja az emberi erőt. Látván, hogy mindezen dolgok szemünk láttára történnek, vajjon ki tudna a nagy Mester szavain könnyedén átsiklani, aki megjövendölte azokat az idöket, amikor leszen „pogányok szorongása a kétség miatt, mikor is a hab zugni fog, mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azok várása miatt, amelyek a föld kerekességére következnek.“

Ezek a szorongó idök elkövetkeztek akkor, amikor a lángelme tetőpontjára emelkedett, — a tudás óriási növekedésének idejében. És miért? Ennek meg van az oka és erről az okról kell megbizonyosodnunk és ehhez kell, hogy tartsuk magunkat. Megvan a tudás sokfélesége, amelynek helyes alkalmazása az ember jólétét és boldogságát eredményezheti. Mi volna hát a mostani állapotoknak igazi oka és van-e egy leg-főbb orvosság, amely ebből a kaoszól kivezet és amely meghozza az embereknek a tartós békét, jólétet és boldogságot? Az ARANYKORSZAK a színtér elé lép, hogy megfelelően ezekre a kérdésekre és reméli, hogy minden gondolkodó ember megelégedésére fog ezekre a kérdésekre válaszolni.

Az ARANYKORSZAK elviszi az emberek házába a hön öhajtott béke és jóakarattal üzenetét az emberek között, amely le fogja csendesíteni a felviharzott kedélyeket és az öröm olajával fogja megkenni az összetört sziveket. És nem kíséreljük meg, hogy ezt emberi bölcsességgel érjük el, mert ezt már megkísérelték, de ez nem sikerült és az ilyen bölcsesség legtöbb-ször bolondság lsten előtt.

Mi a jelen események világánál el fogjuk vezetni olvasóinkat azon elvitathatatlan bizonyítékokhoz, amelyek az emberi dolgok helyreállításának istenileg kifejezett orvosságára utalnak, amely meghozza minden nemzet vágyát: az életet, szabadságot és boldogságot. Minden rendszerető, törvénytisztelő és isten-jelő embert felkérünk, legyenek segítségünkre abban, hogy eljuttassuk ezt a vigasztaló üzenetet mindazokhoz akiknek vigaszra van szükségük.

Isteni Aranykorszak

Miért beszélünk mi Aranykorszakról? Miért alkalmazzuk ezt a jelzőt arra az időszakra, amelyre az emberek azzal a vágygal és várakozással tekintenek, amikor minden ember arany álmai ténnyé és valósággá lesznek? Talán azért van ez, mert annyira megszoktuk az „aranyvalutát”, hogy minden ideálunkat arannyal mérjük? Nem. Akkor hát öntudatlanul, gondolkodás nélkül használjuk ezt a szót? Vajjon az emberre nézve az arany a legmagasabb értékmérő?

A jólét idejéről rendszerint úgy beszélnek mint Aranykorszakról; a valóságban azonban az egyetlen Aranykorszak, amely a földön valaha volt, nagyon rövid ideig tartott, éppen csak két ember élvezte: Ádám és Éva ártatlanságuk idején.

Az aranyat akkor tán nem is ismerték. Az arany nem föltétlenül szükséges az Aranykorszakhoz. Az arany a legújabb ideig a legértékesebb érc volt, a legkönnyebben formálható, és a legengedelmesebb.

A nagy Jehova iránti engedelmeség az Aranykorszak legelső kelléke. Meg fogja nyitni az utat sok arany órához (v. inkább perchez) és arany alkalomhoz. Az arany a tökéletes-ségig finomítható és ezáltal alkalmas jelképévé lehet az isteni dolgoknak. Jóbna a tisztaság jelvényeként fordul elő és Jób tekintély lesz ebben az Aranykorszakban: mert ő ott lesz. „Ha megvizsgálna engem, úgy kerülnek ki (a vizsgálatból) mint az arany. (Jób 23:10). Akkor aztán magasabb értékmérő lesz mint az „Aranyvaluta”. Az új értékmérő egy emberi lénynek az élete lesz. (Esaiás 13:12) és nem fogják mondani, hogy valaki „okos”,

mert sikerült neki „arany”-at felhalmoznia.“ — Jób 20:10 — 20, 28.

Az a tudás, melyet az Aranykorszak el fog érni, mint Jób mondja nem lesz megvehető aranyért, de nagyon szükséges lesz. „Az Urnak féltelme (tisztelete): az a bölcsesség.“ — Jób 28:28.

Igy jutottunk el ahhoz, hogy azt a időt nevezzük Aranykorszaknak amelyben a legmagasabb ideálok (vélemények) és vágyak, amelyek valaha az emberi szivben megfogantak a megvalósulás folyamatába jutnak. Azért mondjuk vágyaknak, mert az ember mindig boldog, hogyha remél és amit remél, azt várja is el. Ez lesz a feltámadás és helyreállítás korszaka. A színek közül a zöld lehetne az alkalmas jelvénye. Az arany világossárga, fénylő vagy teljes napfény, ha úgy tetszik. Ha vékonyra kalapálják, akkor a fénynél zöldebb színt mutat.

Ha egy napon ezeket a reményeket elérjük, akkor vége a törekvésnek. Eljön az ideje, amikor a Közbenjárónak, Krisztusnak a munkája teljes befejezést nyert — mikor nemcsak váltság fizettetett, hanem a teljes megváltás is meg lesz, teljes megszabadulás a bűntől és a haláltól és minden emberi lény Isten emberi fia lesz, akiméltó erre a névre — aki kész és alkalmas lesz barátságra az egész örökkévalóságban keresztül mindnyájunk nagy Atyjával. — Máté 24:14.

Akkor kezdődik azután az igaz Aranykorszak. Tökéletes tisztaság, tökéletes világosság (tudás), tökéletes bölcsesség és az isteni törvény — Isten iránt való tökéletes engedelmeség — Isteni Aranykorszaka.

Az Aranykorszak hajnalán

„Akkor sokan fognak ide-oda futkosni és az értelem bővebben lesz” és „az értelmesek érteni fognak”.
(Dániel 12 : 1-10).

Dániel e kijelentése nagy figyelmet érdemel. Nem azért csupán, mivel Dániel próféta volt, hanem mivel Idvezítőnk, Jézus is idézte e próféciáknak egy részét és ezáltal igazolta annak helyességét. A sokaság ide-tova futkosása valószínűleg semmi egyébire nem vonatkozhatik, mint a bámulatos utazási lehetőségre, mely annyira jellemzi napjainkat, mint egy megelőzőt soha.

Megelőző időkben sohasem volt lehetséges az ide-tova utazás bármily terjedelemben. Még alig egy évszázada, hogy az első otromba mozdony épült. És nem sokkal több az idő száz évnél, hogy az első gőzbárával kísérletezett Fulton. Joggal mondható, hogy az ide-tova futkosásra csak 50 év óta van lehetőség. Most a világot vonatsínek szelik át. Most az oceán-ut négy hónapról ugyanannyi napra (4) szállítottatott lebríás hajók segítségével, melyeket egyidőben 3-4000 személy használhat.

Dániel prófétálásának idejében vajjon ki tudott az ide-tova utazás e csodálatos megkönnyebbüléséről? Ki tudott arról, hogy napjainkban a kényelem annyira általánosan lesz igénybevéve? Egyedül a Mindenható. Ezeket pedig különös elöl adta a jelenkor záródásában és előhírnökül a jövőkor, a rég megígért messiási Királyság megalakulására.

Hadd nézzük meg a második bizonyítékot, az értelem bővítését. Évszázadokkal ezelőtt ki mert volna még csak álmodni is oly állapotokról, mint amelyek most vannak, amikor is civilizált országokban általánosságban minden emberi lény már tíz éves korában jobban tud írni-olvasni és több ismerettel bír, mint a megelőző időkben emberei? Ki is gondolt volna ily kényelemre egyezően a prófécia beteljesülésével, ahogy az most a civilizált országokban megnyilvánul a kényszerítő törvényekben a nevelést illetően? Valóban az ismeret növekvése pozitív bizonyítéka az akkori jövődőlés ihletségének és egyuttal az új-kor beköszöntését is bizonyítja és azt, hogy mi most azon napokban élünk, mikor azokat Isten előkészíti — előirányozza.

Azután azt mondja Dániel próféta, hogy Isten népe közül az értelmesek fognak érteni. Most pedig: a prófétálás beteljesülésének idején a föld minden táján vannak Biblia-kutató csoportok, minden különös tekintet nélkül a névleges gyházi irányzatra vonatkozóan, hogy a mennyei Atya beszédét fűrkésszék. És megegyezően a

jövendöléssel világosságot nyernek az értelmesek, midőn is lámpásukat felékesítik, ellátják bőven a szent-szellem olajával. Megértik a dolgokat, melyek titokba burkoltattak a múlt évszázadok nemzedékei előtt.

A jelen időket érintően egy másik próféciája az Irásnak, hogy „Isten titka bételik és minden bizonnal teljesedésbe megy”. Még nem ébredtek fel mindnyájan, de akik felébredtek, azoknak öröme véghetetlen és beleolvadnak Mózes és a Bárány énekébe és odahatnak, hogy mind felébresztessenek az okos szüzek osztályához tartozók. Mint további bizonyítékot a jelenkor záródására és az új kor megnyílására mondta Isten Dániel prófétának: „Lesz nyomoruság ideje, melyhez hasonló nem volt, mióta nemzetek vannak”. E nagyon is szomorú ténynél ne idézzünk soká. Sajog szívünk, hogy a népek részéről a készületlenség — az isteni kegyelem és áldások megnyilatkozására — a nyomoruság ily nagy napját tette szükségessé, hogy az emberi szívek előkészítsenek az áldások befogadására, melyben Isten szándékszik őket részesíteni. Library Cluj

Urunk említvén a jelen időt, jelezte annak nyomoruságát is, mit megnyilvánulni látunk minden téren, mely veszélyezteti a társadalom vallási, gazdasági és politikai fundamentumát. Ő azt tanácsolta követőinek, hogy a nyomoruságokban is örvendezzenek, mivel az a szabadság jelenti a bűn és a halál uralma alól. Így szólott: „Mikor e dolgokat látjátok teljesülni nézzetek fel és emeljétek fel fejeiteket, mivel szabadság elközelgett”. (Luk. 21 : 28.)

Isten dicsőségének megismerése

Az Irás mondja, hogy az új kornak kiemelendő része lesz a sötétség Fejedelme, a hazugságok atyjának, a Sátánnak megkötözése, aki az elmúlt 6000 év folyamán megcsalta a szegény emberiséget; Isten jellemét és tervét állandóan téves színben vázolta, hogy az egész emberiség borzadva, bizalmatlansággal elforduljon Istentől. Még hozzá szellemi felfogóképességüket (elméjüket) is megvakította úgy, hogy nem szemlélhetik Isten méltóságos jóságát, mely világos sugarat vetit Isten népére, Idvezítőnk egyéni jellemében és az Irás ígéreteiben.

Ami csak meglehető volt az ismeret világra terjesztésében megtétetett. Telefon- és kábelhálózatok kötik össze a civilizált világrészeket

és most még a szikratávíró is hozzájárul. E közlekedő eszközök fejlesztése eredményezni látszik, hogy rövid idő alatt e téren világraszóló megtakarítás és használhatóság lesz elérve. A nyomda egyike a legcsodálatosabbnak Isten előkészületei között a tudás általános ismertetésére. És a világ már is tudja, hogy sok dolog, miket elődeink abszolút bizonyosnak néztek, a valóságban eszteleniségek. Többek közt ilyenek a különböző vallási nézetek, melyeket mi és más civilizált emberek bálványként imádtak. Bálványok, melyek komolyan elferdítik mennyei Atyánk szép jellemét.

Gazdasági téren oly dolgokat produkálnak, melyek bámolatba ejtenek, melyekben a Szent irás szavai teljesülnek és a múlt fénye mellett majdnem csodának tűnnek. Arra törekszenek, hogy nagy pusztaságokat tegyenek gyümölcsözővé. Az ártézi kutak beteljesítik a próféciákat, hogy a pusztákban források fakadnak. Isten ígérete, hogy a „föld is megadja gyümölcsét“ szintén teljesülőfélben van. Új fajtáit találták fel a búzának, zabnak, pamutnak stb. és gyümölcsözésük fokozva lett. Egyidejűleg a minőség is javult. Gyümölcs és főzelékneműek oly tökéletességet érnek el, melyet még álmodni sem mertek ez-előtt 25 évvel!

Ugyanaz az isteni gondviselés, mely a mechanikusok szeméről fellebbentette a fátyolt, a gazdálkodók szeméről is fellebbentette azt és Burbánk ur csodálatos dolgokat közöl a kertészetről és földművelésről. Napjaink áldásai nem kevésbé csodálatosak, amiért látszólag természetesen módon jönnek létre. Ha valaha vártuk, hogy e dolgok természetfeletti módon teljesedjenek, ez csak azért történhetett, mivel elfeledtük, hogy :

„Isten gondolatai mélységesek csodaművét napfényre hozni“.

Valóban a természetben minden természetfeletti csoda, amíg nem jövünk a dolog nyitjára és még akkor sem veszít csodálatosságából, csak-hogy kevésbé látszik annak, mivel megszokottá és általánossá válik.

Áraszd fényed!

Midőn e szavakat olvasták : „Áraszd fényed és küld igazságod“, az olvasók közül talán csak kevesen becsülték valóban a tényleget, hogy ezt kérve, Isten igazán beteljesítette kérésüket és nem csupán szellemi, hanem természetes módon is. A világosság, az ismeret, az értelem, Isten szava becsülésének növése csupán a fizikai világosság haladásával tartott lépést.

Hadd gondolkodjunk róla : Alig mult el ötven

éve, mikor még a faggyu-gyertya készítése ház ipar volt és a petróleumvilágítás csak gyermekkorát élte, azután jött az izzólámpa, a gázfény és most mindezek kezdenek kitérni a villanyfény elől. Sőt e téren is újabbnál-újabb fajták sorakoznak úgy minőség, mint olcsóság terén. Valóban a villanyról beszélvén, a világ csodájáról beszélünk, amiről még csak keveset tudunk. Úgy látszik, mintha Isten ebben a bölcsesség hatalom és áldás kincseit rejtegetné.

A munkaidő már is nagyon megrövidített. Van már idő a tanulmányozásra, művelődésre felüdülésre. És mégis mindennek csak kezdet legességét éljük. Még csak közeledünk a megsztos nap áldásai felé, amikor bűn, szenvedés az utból mindörökre félretétnak.

Lehetett idő, mikor aggódtunk, hogy a szénfogyasztás óriási növekvése nemsokára megemészti a föld tüzelő anyagát. Statiszták mondják, hogy a mostani fogyasztás növéseinek arányában a föld egész szénkészlete 200 éven belül kimerítődik. De nem kell aggódnunk. Lesz jobb eszköz találva a kényelemre, mint rabszolgai munka által, mikor is embertársaink a föld gyomrában emésztdőnek. A királyok nagy Királya : Urunk gondoskodik erről, aki elvállalta eltávolítani az átkot és megáldani az emberiséget uralkodása folyamán.]

Dehogy ezt hogyan és mikép teszi, az most még titok. Azonban jól tudjuk, hogy a vízben mely elég bőven van és a levegőben, mely belélegzünk vannak égő elemek, melyek majdnem bőven fedezik a szükségletet. Csak hogy ehhez az embernek kulcsra van szüksége, az ismeret kulcsára. És kétségkívül az Úr ezt is megadja, amint azt már más áldások elvégzésére is megadta, melyek előkészítőleg hatnak az Ő megalkuló ezeréves országlására.

Megbocsátás, megbékélés, békeesség

Isten királysága felülmulja még a jó uralkodását is, mely az embereket időleges áldásokban és ismeretben részesíti. Isten megismerésével párhuzamosan az ut egyengetve lesz a bűnösnek a megbékélésre. Az, aki tulajdon vérével, életével feláldozásával megváltotta a világot, lesz a nagy Közbenjáró Isten és emberek között. A bűnösök megbocsátása és kiségeése a bukás gyengeségeiből, mind édes ígéretei a Szent irásnak.

Öröklött gyengeségek, kísértések serege és Isten felőli tudatlanság /kétségkívül nagyobb viszonyban vannak a világon uralkodó bűnnek mint az emberek többsége részéről a bűnnek valódi kedvezményezése. Ha a bűnre való ki

sértés az utból félretétegetik, ha Sátán meg lesz kötözve és fényleni fog az igaz világosság, aranyosan elárasztva a megújuló népeket, mikor megnyilvánul Isten valódi jelleme, mikor az Ő szeretetteljes részvéte is megmutattatik a nemzedék iránt, elhihetjük, hogy akkor az emberiség nagy többsége ujjongani fog visszatérhetvén az apai házhoz, szolgálván Őt hűségben,

a sziv őszinte odaadásával. Időközben egészen megnyugszunk az Irás kijelentésén, hogy midőn azon dicsőséges Nap fénye áldásokat hoz az Ádámi faj minden tagjának, akkor kéréseiket törvény lesz, hogy mindazok, kik a bünt inkább szeretik, második halált hálnak a helyreállítás reménye nélkül.

Öröm és boldogság

AZ ember boldogságra volt teremtve, azért a boldogság egyedüli célja. Egész életén át ezt hajszolja lankadatlanul. Ezért fárad, ezért eped, ezért dolgozik, tűr, szenved és sóvárog. És legfeltűnőbb az, hogy miközben az ember egyéb vágyai kielégíthetők, addig vágyainak ezt a leghatalmasabb ösztönét, a boldogságot képtelen teljesen kielégíteni. A dicsvágnak adjátok oda a világ minden hírnevét és dicsőségét, félni fog, mint Nagy Sándor, akit előre az a gondolat hántott, hogy Ázsia után nem lesz mit meghódítania.

Mindezek világosan igazolják, hogy az emberekben a boldogság utáni vágy a földön most el nem érhető örömökre és javakra vonatkozik. És mégis most is van valamilyen ismeretlen jólét, miután szívünk eped és sóvárog. Természetesen nem ezen a földön. Hisz itten az ember jóformán még azt sem tudja, hogy tulajdonképpen mi is a boldogság. Ez űz és hajt keresztül rögs útján a földi küzdelmeknek, igen e boldogság itt elérhetetlen reménye. Az emberek mind azt keresik és mégis nélküle hálnak meg.

Kedves barátaim, azt mondja Üdvöztök: Oh én értem szivetek szomjuságát, lelketek titkos epedését. Nyugtalan az, mint a fészektől elszakadt pelyhes madár, amely ismét csupán akkor lesz boldog, ha vissza teszed anyja szárnyai alá. Te is csak szárnyaim alatt találod meg teljes boldogságodat.

Igaz keresztyén szived e kielégíthetetlen vágya bizonyítja halhatatlanságra való elhívásod. Csak egy kis részecskét mutass testedből, amely céltalan és felesleges! Oh a nagy Isten cél nélkül semmit sem teremtett! Tehát főnséges célja van azon vágnak is, amely boldogság után hajtja szivedet. Az epedő vágy, mely szivedben boldogságért áhitozik, nem vesztet a semmiségbe. Isten azt egykor kielégíti. De ha e földön e teljes boldogságot el nem is érhetjük, mégis törekednünk kell, hogy hitben azt legalább is megközelítsük.

Hány tiszta szivű, megingathatatlan hitű ember van a világon és mégis idegenkedik Isten igazságától, mert elviselhetetlennek és terhesnek tartja az iránta való engedelmességet. Pedig Isten igazsága nem béklyó, amely lenyűgöz, hanem szárny, amely magasra emel. E szárny csak első pillanatra látszik tehernek. Kérdezd meg a madártól, hogy nélküle tudna-e magasra szállni?

Isten igazsága elvárja tőlünk, hogy megtagadjuk a világi élet hamis gyönyöreit és kedvteléseit. Mert az igaz keresztyén élet abban áll, hogy lemondva az élet muló gyönyöreiről, féken tartjuk a test vágyait s a föld hiába való örömeit bálványként

törjük össze. Azt kívánja tőlünk Isten, hogy e világtól elszakasszuk magunkat az apostol szavai szerint: „Ne szeressétek a világot, se azokat, melyek a világban vannak, ha valaki szereti e világot, nincs meg abban az Atya szerelme. Mert ami a világban van, a test és a szem kívánsága és az élet kevélysége nem az Atyától van, hanem a világtól”. „A világ elmulik kívánságával együtt; de aki Isten akarátát teszi, megmarad örökké”. (I János 2:15-17).

Mindazáltal ne úgy értsük, hogy mindent megveszünk és ne szeressünk ez életben, mert az élet fentartására szükséges dolgokat szeretnünk kell, sőt dolgoznunk is kell érte. Nem bűn azt szeretni, ami életfentartásunkhoz szükséges. Azt kívánja mennyői Atyánk, hogy sose szakadjunk el az ő boldogító szerelmétől, mit szivünkbe oltott Jézus által, hogy folytatólagosan fentartsuk szivünkben a szeretet rendületlenségét és ha körülöttünk minden változik is, szilárdul megmaradhassunk hitünkben, szemünket üdvösségünk célpontjára az odafentvalókra szegezve. Tehát Isten igazságának követése összefér e dolgokkal. Ahogy a méh anélkül szivja a virágból a mézet, hogy azt megsértse és majdnem oly üdén hagyja el, ahogy találta, hasonlóan nincs kárára az igazságnak, ha szeretjük az életfentartására szükséges dolgokat. A narancsvirág az ágon nincs romlására a gyümölcsnek, sőt éppen ez okozza a termékenységét.

Isten gyermekeinek küzdeni kell a boldogságért, ha itt a földön nem is érheti el. Ha e földön valamelyikünk boldogtalan, az saját hibája, mert eltévesztette teljesíteni Isten iránti kötelességét. Mennyői Atyánk feltétlen boldogítani óhajt minket. De ahogy a világon mindenért dolgozni kell, úgy ezért is. Aki saját boldogságáért nem dolgozik és fárad, az ahhoz a csolnakoshoz hasonlóan járhat, aki csolnakjával együtt életét is rábizta a véletlen szeszélyére, a hullámok tajtékára. Nem nyult a kormányhoz, hogy helyes irányba haladva révbe érjen, hanem könnyelműen sodortatta magát, míg nyaka szakadt.

Különös, hogy az ember vágyai a végtelent keresik, pedig csak Istenben képes megnyugodni. Nélküle elcsenevészedik, mint napfény nélkül a növény. Bár a legfrisebb földbe ültessz azt, de zárd el tőle a világosságot, satnya lesz, szintelen hajtása felkeresi a hozzá sugárzó legparányibb fényt, amely esetleg beszűrődik börtönének sötétségébe. Feléje növi báglyadt hajtásait és azzal mihelyt állandó összekötetetést nyer, rögtön feléled és új erőt kap. Ehhez hasonló értelmünk is. Mindaddig csüggedni és lankadni fogunk, míg meg nem kapjuk a fejlődéshez szüksé-

ges fényt. A tudomány is csak akkor szerez örömet, ha benne megtaláljuk Isten igazságát, mert az értelem csak az igazság elégítheti ki, máskülönben érthetetlen volna, hogy Isten népe miért szenteli oly önfeláldozással egész életét az isteni szolgálatra. Lemond megszokott kényelméről, szembe száll gunnyal, nélkülözéssel, virraszt könyvei mellett, szenved, fárad, tűr és dolgozik, gyakran egészségét és életét is kockáztatja csak azért, hogy megközelítse és cselekedje Isten igazságát. Azt mondja Pál apostol: „De amelyek egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítélem“. (Filip. 3:7) Mi kárpótolta őt mindezért a lemondásért és nélkülözésért? Hát mi egyéb, mint az a végtelen öröm és boldogság, amely betölti szívünket, valahányszor egy lépéssel közelebb jutunk Istenhez az igazság által.

Oh, de hogy van nagyobb boldogság annál, mint mikor Isten igazságának emelkedett szempontjáról nézhetünk szét magunk körül! Ez sokkal felemelőbb, mintha az Alpesek hegyormáról tekintenénk az alattunk kéklő mélybe. „A tudomány életfája azoknak, kik azt megragadják és akik azt megtartják, boldogok. Boldog ember azért, aki megtalálja a bölcseséget és bővülködik okossággal. Utai szépek és minden ösvénye békességes. Mert az Úr is békességgel alapította a földet és az eget okossággal erősítette meg“. (Péld. 3:13, 17-18) Csakhogy sohse legyen önálló cél a tudomány, hanem csupán eszköz az isteni igazság megismerésére. Az igaz keresztyén tudomány ez, mely mélységével minket Istenhez vezet, akitől a felületes tudomány könnyen elvezethet.

A bölcs azt mondja: A tudomány nem párna, melyre pihenni dülünk. Nem kolostor, melynek magányába vissza vonulunk. Nem torony, melynek ma-

gaslatáról másokat lenézünk. Nem vár, melyben magunkat körül sáncoljuk. Nem árucarnok, melyben nyereszkedő üzletet üzünk, hanem az Isten tisztelésének és az élet megbecsülésének kifogyhatatlan kincsesháza.

A nagy tudás mit ér isteni félelem nélkül? Istárhoz bizony közelebb jár az alázatos önismeret, mint a nagy tudományos képzettség. Mert jobb a csekély ismeret alázatossággal és szerénységgel, mint a nagy halmaz tudomány hiu tetszelkedéssel. A valódi tudomány saját tudatlanságunk belátásával kezdőlik. Ha látod, hogy sokat tudsz és elég helyesen értesz, ne feledd, hogy sokkal több az, amihez még cseppet sem értesz. A léleknek csak akkor okozhat örömet a tudomány is, ha nem a mulandó boldogságot, hanem az örökkévalót keressük.

A buskomorság betegsége a fáradt szíveknek és ezt más nem gyógyíthatja meg, csak Jézus. Járuljunk azért bizalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk a szükség idejékor való segítségre. (Zsid. 4:16).

Egy kicsiny felhő is eltakarja a Napot, hasonlóan egy kis bánat árnyékot vet a szívre. De elmúlik e felleg is, mert ha megtudjuk érezni szívünkben Krisztus békéjét és ha Isten iránt él bennünk a friss, tiszta szeretet, akkor lépten-nyomon tiszta örömök forrására bukkanunk. Szívünk hasonló lesz az út melletti rózsatőhöz. Ezt is néha belepi az út pora, mint szívünket a bánat, de a legelső enyhe nyári eső elmossa azt.

„Tisztára mossa ruhám,
Bizalmamat ebbe vetem:
Reményem a Jézus csupán.“

Hogyan gyógyítsuk a meghülést?

Mi a meghülés? Mi az oka? Hogyan hülünk meg? Sokat beszélnek a meghülésről; de csak keveset tudnak róla, noha többféle elmélet szól róla.

A régi felfogás szerint a meghülés a hideg levegőnek vagy léghuzatnak, avagy a végtagok meghülésének a következménye pld., hogyha a lábat nedvesség éri. Azok, akik edzik a testüket és gyógyszerek nélkül gyógyítanak, azon a véleményen vannak, hogy a meghülés a test eldugulása, vagy megmérgezése. Az utóbbi felfogás mintha közelebb járna az igazsághoz, mint az előbbi. Nem egyeztethető össze a józan ésszel és a tényekkel, hogy az alacsony hőmérséklet idézi elő a meghülést, mert a sarki utazók sohasem hülnek meg. Ellenkezőleg azok, akik elzárkóznak a tiszta, hideg levegő elől, azok szenvednek a meghüléstől a legtöbbit. A testédzők azon a nézetten vannak, hogyha a vérkeringés egyensulya minden körülmények között fenntartható volna, akkor soha senki nem hülne meg. Kell, hogy legyen a testnek valami olyan állapota, amely alkalmas a hülés kifejlődésére és ez az állapot a tulajdonképpeni ok.

Amit a hülésnél látunk, az a tüneteknek egész sorozata, amelyek rámutatnak arra az állapotra vagy okra, amely azokat előidézte. Látjuk az okozatot, de nem látjuk az okot. Az ok az igazi meghülés és nem a tünetek. Hogy kigyógyuljunk a meghülésből, meg kell szüntetnünk az okot. A hülés tünetei azt mutatják, hogy a test meg akarja szabadítani a szer-

vezetet a felhalmazott tisztátalan anyagok tömegétől, vagy a visszamaradt salaktól, de amelyeknek már előbb természetes uton kellett volna kiválniok. És a tünetek tulajdonképpen csak a gyógyulás folyamata.

A tünetek a természet figyelmeztetése, hogy a test belső állapota nincs rendben. Azt is mutatják, hogy a test önmaga gyógyítja magát, mikor meg akar szabadulni a bekövetkezett rossz állapottól. Ezek a tünetek a folyamatban lévő gyógyulás megnyilvánulásai. Mikor a tünetek megjelennek, akkor a valóságban már jobban is vagyunk. Ezek megnyilvánulása előtt valóban komoly betegek voltunk, mert akkor a szervezetet ellepték a mérges anyagok, amelyeknek eltávolítása még meg nem kezdődött. Hogyha elég erőnk és energiánk van, hogy kiálljuk a gyógyulás e folyamatát, amíg a természetnek sikerül a mérges anyagokat eltávolítania, akkor jobban leszünk; ha nem, akkor meghalunk.

Ezek a tünetek bizonyítékai a természet azon törekvésének, hogy legyőzze azt az állapotot, amely a vér megmérgezésének a következménye és amely megzavarta az összes szervek rendes működését. A természeti törvényekkel ellenkező életmód eredményeképpen a szervezetet olyan anyagok lepték el, amelyek megmérgezték és sűrűbbé tették a vért, túleröltették a nemes szerveket, lerakódtak az izületekbe és behatoltak a test összes szöveteibe.

A mérgek felhalmozódásának legfőbb oka a túl sok táplálkozás, tehát a sok táplálékfogyasztás oka ennek az állapotnak. Sok évés, testgyakorlat hiánya, a zárt szobában való tartózkodás, belső kitisztulás elmaradása, egy nem működő bőr, a máj és a vesék megerőltetése, a bedugulás mind hozzájárulnak a felhalmozódás növeléséhez. Ez a folyamat addig tartott, míg a szervezetet nagyon megterhelték úgy, hogy többet már nem bír el. Eléretett a végső határ. Most vagy a szervezetnek kell megszabadulnia ezektől a mérges anyagoktól, vagy pedig a test a mérgezésbe belehal. A természet a leggyorsabb módszert veszi igénybe e mérgek eltávolítására és a tünetek leggyorsabb gyógyítási folyamata, amint látjuk, a természet maga.

A legtöbb laikus ember azt hiszi, hogy a tünetek a betegség okai; és az emberek ezt meg akarják állítani, mert azt gondolják, hogy a tünetek eltávolításával elérték a „gyógyulást“.

Mit csináljon hát az ember, hogy megszabaduljon a meghűléstől?

A legjobb és leggyorsabb mód a mérges anyagok eltávolítása és ezeknek kiküszöbölése a leghatásosabb és legjobb orvosság. Nagy szükség van a vér megtisztítására és ami a leghatásosabban és legjobban a bőr porusai útján eszközölhető.

A bőrt különleges kezeléssel szokatlan mértékben lehet működtetni. A szellőztetés a természet egyik leghatékonyabb vértisztító tényezője. Alapos izzadás igen hatékony mód a hűlés vagy a láz megszüntetésére, mivel ilyen uton a mérges anyagok a bőr porusain (likacsain) keresztül eltávoznak. Minden kezelés, amely fokozza a bőrlélekzést, hatékonyan működik közre a hűlés kigyógyításánál. Gőzfürdő nagyon jó erre a célra. De más „izzadás“ is megteszi a szolgálatot. Kitisztítja az embert és ez a jó egészség titka, beleértve a tiszta agyat is. Hogyha valaki melegen öltözve nagyot fut vagy gyors sétát csinál, szintén eléri ezt a célt. Rendes körülmények között a leghatásosabb kezelési mód talán a forró fürdő. Fontos, hogy az izzadás után ne hűljünk át, azért hideg lemosás, vagy hideg zuhany nagyon tanácsos ilyenkor, az áthűlés megelőzésére, mivel a meleg megnyitja a bőr porusait (likacsait), a hideg víz pedig reakcióként elzárja.

A forró és hideg fürdő után feküdjünk meleg ágyba, lábainkhoz tegyünk egy forró vízzel megtöltött üveget, takarózzunk be és így izzadni fogunk reggelig, hogyha este fürödtünk.

Ne igyunk szeszes italt, mert ez nem gyógyítja meg a hűlést, hanem csökkenti a szervezet ellenálló képességét. Porok és folyadékok stb., csak még jobban megbénítják az amugy is túlterhelt tisztító szerveket. Ez a kezelés 3–4 napi bójttal, rendszerint gyorsan meghozza az eredményt.

A bójttól mindig jó a meghűlés kezelésénél és parancsoló szükség, hogy valakinek nincsen étvágya. Étvány nélkül enni meghűlés esetén annyi, mint olajat önteni a tűzre. Azonban nem lehet mondani, hogy a bójtt mindig szükséges volna. Egyes esetekben nagyon kívánjuk a savanyu gyümölcsöt; ilyenkor almát, szőlőt, narancsot és citromot egy kis cukorral annyit ehetünk, amennyi éppen jól esik.

Hideg és meleg víz ivása nagyon ajánlatos a mérgek eltávolításának a fokozására. Különösen jó a forró víz. Torokfájás esetén tisztítja és fertőtleníti azt bizonyos fokig.

A meghűlés kezelésénél más egészségi követelményeknek szigorúan eleget kell tenni, különösen a friss levegő és alvás tekintetében. Ha az ember kizárólagosan künn tartózkodhatna, akkor sokkal hamarabb gyógyulna ki a meghűlésből. Hogyha a baj tulságos kimerüléstől van, akkor a tiszta, friss levegőn való sok alváásra van szükség.

A köhögés kezelése ugyanaz, mint a meghűlésé, mivel az egyik következménye a másiknak. Hogy a köhögéstől megszabaduljunk, szükségünk van a jobb anyagcserére és vérkeringésre. A köhögés a váladék kiküszöbölésére irányuló természetes működés.

Hogyha az emberek belátnák, hogy mily jótékonyan hat a testre a napsugár és a levegő, akkor sokkal kevesebbet szenvednének a meghűléstől és más betegségektől. Nagyon jó a napfürdő és azután nedves durva ruhával való ledörzsölés. Ezáltal megszokja a bőr a hideg levegőt és senki sem fog fájni, azért, mert a szobában állandó levegőcseré van.

A légfürdőt naponta kell venni és azután durva, nedves ruhával le kell magunkat törölnünk. Ez megjavítja a vérkeringést és elősegíti a bőr lélekzését. Akik ezt teszik, azoknak nem lesz hideg a kezük és a lábuk. Ez nagyon előmozdítja az egészséget és nagyban hozzájárul a fiatalság megőrzéséhez.

Sok ember éli végig az életét rossz vagy közömbös egészséggel, akik pedig a legjobb egészségnek örvendhetnének, de teljesen tudatlanok az egészség ápolása tekintetében. Ha csak magát a bőrt ápolnák, akkor is sokkal több életerejük lenne és sokkal üdőbb és fiatalabb volna a kinézésük és hosszabb életük is volnának; ez tehermentesítené a veséket, mert a bőr tehermentesíti a veséket, hogyha sok mérges anyagot távolít el a bőrből. Nagy munka hárul a vesére, hogyha a bőrt elhanyagoljuk. Erről némi fogalmat alkothatunk magunknak, ha figyelmebe vesszük, hogy a vesebaj oly igen jelentékeny százzal szerepel a halálos kimenetelű betegségeknel. Hogyha az emberek legalább is a bőr szerepe fontosságának a tudatára jutnának és az egészségi követelményeknek megfelelően ápolnák magukat, úgy fáradságukért ezerszeres jutalomban részesülnének.

Tudatlanságunk és az egészség törvényei iránti közönyünk a természet munkáját lehetetlenné teszik. A természet mindenféle uton-módon a mi tudatlanságunkat, hanyagságunkat és rossz szokásainkat akarja ellensúlyozni és olyan szervekkel lát el minket, amelyek az öngyilkosságtól óvnak meg minket; a természetet mindent megtesz, hogy a divathóbort, az orvosságok, a dohány és sok egyéb fel sem sorolható egészségrontó szokások és kicsapongások minél kevesebb kárt tegyenek bennünk. De közreműködésünk nélkül ezt állandóan nem teheti.

Ha olyan bölcsék volnánk, mint a kínaiak, akkor háziorvosunkat azért fogadnók, hogy tartsa meg az egészségünket és ha megbetegednénk, akkor nyomban elbocsátanók.

De igazi változás nem lesz addig, míg a Nagy Orvos, ami Nagy Királyunk el nem jön és ha majd fel lesz állítva az ő királysága, akkor az emberek megtanulják, hogyan kell élni és mivel engedelmeskedni fognak az Aranykorszak törvényeinek, betegséget, gyengeségüket maguk mögött fogják hagyni.

Mily hálásaknak kellene lenniök az Aranykorszak olvasóinak, a „minden Kegyelme Istenéhez“, hogy értesülnek a helyreállítási időről, amelyet Isten az összes szent próféták útján megígért. — Cselekedetek 3:21.

Megjelent az 1923. évre szóló

ÖRTORONY NAPTÁR

ÁRA
S
LEI
(Portóval
együtt 10
Lel)

Tekintettel arra, hogy a múlt évben kibocsátott naptárunk a közönség nagy érdeklődésével találkozott, azon reményben, hogy olvasóinknak ez évben még fokozottabb érdeklődésével fogunk találkozni, a jövő évre nagyobb példányszámmal bocsátottuk ki naptárunkat, törekedvén arra, hogy a keresztyén családok részére érdekes olvasmányokat szolgáltatassunk, amelyek nemcsak tudományos és más hasznos ismereteket nyújtanak, de amelyek főleg a megsebzett lélek igazi orvosságát szolgáltatják. S vajjon ez utóbbira, kinek ne volna szüksége? Sok özvegy és árva van napjainkban, kik a szomorúság és bánat

Bkönnyeivel áztatják arcukat s mint egykor Ráchel, vigasztalás után esdenek. A Könyvek Könyvéből vett bőséges bizonyítékokkal a keresztyéni reménység borával igyekszünk megmosni a sebeket, vigasztalván a szomoru sziveket, hogy az áldott óra közelg, amikor a boldog viszontlátás örömeitől lesz hangos a föld. Amikor több szenvedés és fájdalom nem lesz a földön, de a jólét, boldogság és élet soha el nem muló örömeit fogják élvezhetni. Közelg az új korszak, Isten országa, melyért oly régóta imádkozunk: Jöjjön el a Te országod! Ez ország új királya Jézus Krisztus lesz, akinek drága élete önfeláldozásából fakad mindnyájunknak élete és boldogsága. Mindezeket tárgyaló cikkeken kívül egy érdekes okiratot közlünk, Pilátus levelét, amely tudtunk szerint magyar fordításban először lát napvilágot. „Örökélet a földön“ című cikk tudományos alapon igazolja a Bibliának azt az állítását, hogy milliók élnek most, akik sohasem fognak meghalni.

ÁRA
S
LEI
(Portóval
együtt 10
Lel)

Ily érdekes dolgokat fog Ön találni, ha megrendeli az ÖRTORONY NAPTÁR-t az alábbi címen:

AZ ÉLET kiadóhivatala
Cluj-Kolozsvár, Strada N. Filipescu 10, sz.